

Blog: 'Afstand en nabijheid: JGZ ten tijde van corona' van Micha de Groot

Op zondag 15 maart sloeg onze groepsapp van jeugdverpleegkundigen 12+ op tilt. Tijdens een persconferentie werd de boodschap verkondigd dat alle scholen vanaf 16 maart gesloten zouden blijven. We voelden zo sterk dat we op de drempel stonden van een nieuwe periode die veel vragen en onzekerheden oproep, maar bovenal een sterk saamhorigheidsgevoel. Wij, GGD-verpleegkundigen zouden ervoor gaan met elkaar. Dat was een ding wat zeker was!

Vanuit alle afdelingen binnen de GGD werden de krachten gebundeld. Ik vond het prachtig om te ervaren hoe de overbelaste afdeling IZB (infectieziektebestrijding) per direct werd ondersteunt vanuit alle andere afdelingen. Jeugdgezondheidszorg, reizigersvoorlichting/vaccinaties, OGZ, seksuele gezondheid. Alles en iedereen balde samen en we vormden een eenheid. Nooit eerder heb ik zo sterk de verbondenheid ervaren binnen het bedrijf waar ik werkzaam ben. Iedereen was bereid om in te springen, ook in de weekenden.

De diverse processen binnen ons JGZ-werk werden gelabeld als 'kritisch' of 'niet-kritisch'. De kritische processen moesten zoveel mogelijk doorgang vinden. De niet-kritische processen maakten plaats voor crisis werkzaamheden. Binnen het 12+ team hadden we voornamelijk met de laatste variant te maken (in tegenstelling tot de 12-), dus werden we getraind om IZB zo goed mogelijk te kunnen ondersteunen. En zo bekwaamden we ons onder andere in het bemonsteren van mensen die mogelijk besmet waren met het coronavirus en het bellen van mensen die bewezen besmet zijn voor het geven en inwinnen van informatie.

Inmiddels zijn we ruim een maand verder en is er onvoorstelbaar veel gebeurd. Dagelijks werd het beleid aangepast met bijbehorende maatregelen en handelingsprotocollen. Ons aanpassingsvermogen werd dan ook maximaal op de proef gesteld. Ik geloof dat we deze proef met glans en glorie hebben doorstaan. De veerkracht bleek onuitputtelijk.

Maar natuurlijk zouden we geen jeugdverpleegkundigen zijn als we onze doelgroep uit het oog zouden verliezen. Al moesten we per direct alle spreekuren en gezondheidschecks op zowel het voortgezet onderwijs als het MBO annuleren, er werden tegelijkertijd creatieve wegen bewandeld om deze jonge mensen niet te verliezen in de corona bubbel.

Er gingen e-mails naar de scholen met brieven voor ouders en leerlingen, waarin we aanboden altijd te willen ondersteunen wanneer er jongeren en/of gezinnen in de knel kwamen te zitten. De chatfunctie 'MIJNGGD' werd opgeschaald. Opvoedondersteuning werd digitaal aangeboden.

Naast onze corona crisisdiensten bleven we digitaal in contact met jeugdigen die zich troosteloos en ellendig voelen. Met het hele gezin opgehokt in huis zitten is tenslotte lang geen garantie om je minder eenzaam te voelen. Juist niet. Gemis van contact met leeftijdsgenoten en een eigen leven kan hoog oplopen, als je basis al wiebelig is. Het samenwerken met ketenpartners blijft ook nu heel belangrijk. We ervaren dat er nogal wat gezinnen onder hoogspanning samenleven. Ook situaties waarbij er sprake is van mishandeling en/of seksueel misbruik komen nu extra op scherp te staan. Deze

kinderen mogen we in geen geval uit het oog verliezen!

De groepsvaccinaties van dit voorjaar zijn, conform de RIVM richtlijnen, massaal geannuleerd. De BMR en DTP zal worden doorgeschoven naar het najaar. De MenACWY moet echter wel voor juli 2020 worden gegeven. Een enorme operatie als je bedenkt dat er meer dan 7000 jongeren individueel, om de 5 minuten, opgeroepen moeten worden op diverse locaties binnen onze regio. In plaats van en masse in een grote sporthal. Ook daar zijn we nu volop mee bezig.

En zo laveren we, virusdeeltjes ontwijkend, tussen crisis werkzaamheden en onze zorg voor de jeugd door. In een wereld waarbij afstand en nabijheid nog nooit tegelijkertijd zo voelbaar was.

Micha de Groot is jeugdverpleegkundige bij GGD Hollands Noorden. Het contact met ouders en kinderen kan haar op vele manieren raken, omdat het grappig, verrassend, schrijnend of ontroerend is. Deze momenten legt zij graag vast op papier, om ze te kunnen delen en de herinnering eraan levend te houden.